KIRKENYT
JESU KRISTI KIRKE AF SIDSTE DAGES HELLIGE FEBRUAR 1999

Stavskonference i Århus Stav

Foto: Eigil

Afløst stavssekretær, br. Eigil Andersen, stavspræsident Erik Ryttersgaard, præsident John D. Maxwell, førsterådgiver Peter Meline, andenrådgiver Michael Paulsen, afløst assistent til stavspræsidenten, Istavan Balàzs.

Under temaet "Elsker du mig, (så) vær hyrde for mine får" mødtes medlemmerne i Århus Stav i Århus og Herning i dagene 12.-13. september til den halvårlige stavskonference.

Konferencemøderne var alle under præsidium af præsident John D. Maxwell, ny andenrådgiver i områdepræsidentskabet.

Ledermødet lørdag

Mødet for præstedømmets ledere blev afholdt lørdag i kirken på Langenæs Allé. Første taler var stavspræsident Erik Ryttersgaard, der fortalte deltagerne, at vi har del i det, de fleste mennesker søger efter. Staven har haft 20 omvendelsesdåb i år, hvilket er dobbelt så mange som hele sidste år. Medlemmerne har givet 113 henvisninger til missionærerne samtidig med at der er gjort en god indsats for at øge abonnementstallet på Stjernen.

"Når man griber en idé og gør noget ved den, så sker der noget," sagde stavspræsident Erik Ryttersgaard. "Og elsker vi Herren, skal vi vogte hans får, og disse får i vores fold omfatter også dem, som vi sjældent ser", sluttede præsident Ryttersgaard.

Din indsats betyder mere end du tror

Missionspræsident Byron A. Rasmussen talte om vigtigheden af medlemmernes rolle i missioneringen. "I 1959 indførtes et program, der hed: 'Hvert medlem en missionær', så i dag har vi 10 millioner missionærer. Vi skal ikke blot give missionærerne henvisninger, men aktivt tage del i omvendelsesprocessen. Et interview af nyomvendte i USA og Canada viser, at medlemmernes indsats er af langt større betydning end fuldtidsmissionærernes," sluttede missionspræsident Rasmussen.

Profetien vil blive opfyldt!

Præsident John D. Maxwell var hovedtaler og blev tolket af Niels Ove Andersen. Præsident Maxwell fortalte om den enorme stigning i medlemstallet i England og sagde, at denne udvikling var opfyldelsen af en profeti fremsat af præsident David O. McKay ved indvielsen af templet i London i 1957. "På samme måde vil præsident Hinckleys profeti om fordoblingen af medlems tallet i Danmark blive opfyldt", sagde præsident Maxwell. "Mirakler vil ske, når vi har tro på og forventning om at de sker."

Præsident Maxwell gav stavens ledere det råd at stille de samme forventninger til sig selv, som lederne stiller til deres ledere og at sørge for, at alle medlemmer kan få en tempelanbefaling. "En leders største ansvar er at bekymre sig om medlemmernes åndelige velfærd, det er vigtigere end at arrangere møder," sagde præsident Maxwell, der citerede Johannes 15:1-5 om Frelseren som vintræet og Kirkens medlemmer som grenene for at belyse Jesu udtalelse om, at "uden mig er I intet". Præsident Maxwell opfordrede lederne til at være fyldt af profetiens ånd, som beskrevet i Alma

Foto: Eigil

Søster Liselotte Knudsen sammen med koret i "I himlens glans".

Foto: Eigil

Missionspræsident Byron A. Rasmussen, søster Myrna Rasmussen og stavspatriark Kaj Krammer.

17:2-3 og at lede møderne vejledt af Helligånden. "Hvis vi ændrer vor måde at tænke på, vil uventede begivenheder finde sted. Hjemmelærerarbejdet bør styrkes og byrden bør fordeles mellem Hjælpeforeningen og præstedømmet, så flere familier kan kontaktes. Vi må tage imod alle undersøgere ukritisk. Mirakler sker kun, når vi forventer dem", sluttede præsident Maxwell sit indlæg til lederne, idet han henviste til beretningen om den blodsottige kvinde, der troede på helbredelse blot ved at berøre Jesu klædning, og det skete virkelig. "Mirakler kan ske i Danmark, men vi må have tro på, at de vil ske."

Foto: Eigil

Stavspræsident Erik Ryttersgaard byder velkommen til hovedmødet i Herning Kongrescenter.

Rådsmøder for stav, ward og gren

Samme dag blev der afholdt et møde for stavsråd, wardsråd og grensråd i kirkebygningen på Langenæs Allé, med talere af stavspræsident Erik Ryttersgaard, andenrådgiver Michael Paulsen, førsterådgiver Pete Meline samt af præsident John D. Maxwell.

Præsident Ryttersgaard bad deltagerne om at give de velsignelser, som vi har fået videre til vort nære samfund for intet og at huske, at alt vores arbejde centrerer sig om templet. Præsident Paulsen fortalte tilhørerne, at hver enes te sjæl har stor betydning i Herrens øjne. "Vi er Guds børn, ingen af os er blot almindelige, men vi er hver for sig noget særligt." Han citerede derpå Alma 5:45, L&P 12:2-7 samt 1 Nephi kapitel 11 fra vers 14 og fremefter. Kun ved at befinde os på et åndeligt plan kan I som jordiske mennesker være med til at styre guddommelige ting. Præsident Meline bad deltagerne være opmærksomme på, "at den rette måde at rygte vores ansvar som ledere i Kirken er at forstå betydningen af personlig åbenbaring, men vi skal ikke belære om interessante, kontroversielle emner og personlige åbenbaringer, men overalt i kirken undervise i de grundlæggende principper."

Præsident Maxwell sluttede dette møde ved at omtale familieproklamationen og sagde, at vi skylder vor familie meget og giver meget videre i arv til vore børn. Den fortæller, at ægteskabet og livet er helligt samt at abort er uacceptabelt. Forældre bør forsørge deres børn og vise dem kærlighed. Præsident Maxwell bad deltagerne om ikke at overse enlige forældre i Kirken. Vi har ansvar for at undervise vore børn, men de har deres handlefrihed og må selv tage ansvaret for deres handlinger. Vi har vor handlefrihed, men kan bede Herren gribe ind i vort liv.

Hovedmødet

Som vanen tro mødtes de hellige i Herning søndag, hvor man hørte talere af br. Kasper Kristensen, Frederikshavn, der netop var hjemvendt fra mission i England samt af br. Peter Willemann, Horsens, der ligeledes netop var hjemvendt fra sin mission i England. De efterfulgtes af str. Dorthe Holm Larsen,

Fredericia og den nydøbte søster Inge Pedersen fra Herning.

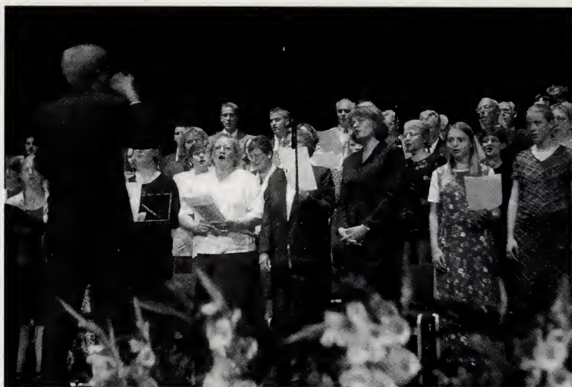
Præsident Ryttersgaard var mødets første taler og fortalte deltagerne, at vejen til det celestiale rige ikke består af tilrettevisninger, af at sætte på plads eller holde befalingerne op for hverandre eller af at fælde dom. Husk, at befalingerne er til for at lede os til det celestiale rige.

Søster Myrna Rasmussen, der blev tolket af Dagmar Hinrichsen, fortalte, at selv om sproget er forskelligt, er det de samme sange og materialer og at hun kunne føle ånden i det, der blev talt. Søster Rasmussen håbede, at alle unge mellem 14 og 30 var tilmeldt seminar og institut, der giver en god forberedelse til mission, tempelægteskab og lederskab i kirken eller i samfundet.

Præsident Byron A. Rasmussen fortalte om de store fremskridt, der var sket i den danske mission, siden han var missionær her for 40 år siden, og delte et digt med medlemmerne af Århus stav, der opflammede til "at få sejren i land."

Præsident John D. Maxwell, der fortalte, at han kun var blevet opretholdt i sin stilling for 4 uger siden, fortalte deltagerne om begreberne trofasthed og tro og hvordan disse to begreber let kan forveksles og ofte bliver det. "At være trofast betyder at være konsekvent, loyal, og tro, mens tro er en magt, der kan skabe forandringer. Mange tror, at når de er trofaste, udviser de tro. Det er forkert. At udøve tro er mere end at udvise trofasthed. Ved tro kan store mirakler ske. Vi høster det, som vi sår," sagde præsident Maxwell. "Så lidt ekstra, så har vi noget at give bort af" og lad sæden være styrkelse af familien, hvilket bringer lykke, lad sæden være værdighed til at besøge templet, hvilket åbner døre, og lad sæden være selvopofrelse, som giver selvtillid.

"Undgå kritik, det fører kun til skyldfølelse. Husk, vi bliver ikke bedømt ved sammenligning med andre, men kun efter, om vi har gjort brug af vore muligheder eller begravet vore talenter. Vi er alle afhængige af Gud og kan takke ham for alt, hvad vi har. Spørgsmålet er, om vi er villige til at give, ikke om modtageren bruger vor gave fornuftigt", sluttede præsident Maxwell stavskonferencens hovedmøde med at fortælle de forsamlede.

Foto: Eigil

Stavskoret sang "I himlens glans" under ledelse af Jan Rohde Pedersen, akkompagneret af Elisabeth Pedersen på flygel og med soloindsag på klarinet af Liselotte Knudsen.

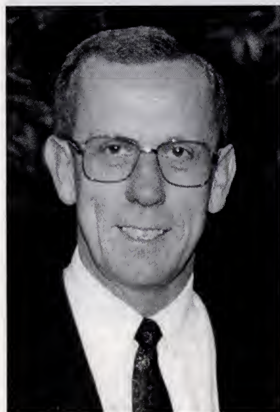
Foto: Eigil

Søster Inge Pedersen, Herning, der netop er blevet døbt, talte til konferencedeltagerne.

Foto: Eigil

"En stakkels sorgbetynget mand" spillet af Birger Sørensen, Esbjerg, på tværfløjte og Birgitte Tange Ohlsen, Esbjerg, på flygel.

Stavskonference i Københavns Stav.

Foto: Koch

Stavspræsident Johan Stenholm Koch.

Under præsidium af stavspræsident Johan Stenholm Koch mødtes de hellige til konference i kirkebygningen på Maglegårdsalle d. 7.-8. november.

Møder om lørdagen.

Om lørdagen var der først præstedømmelederskabsmøde om missionering.

Senere var der et kombineret stavs-, wards- og grensrådsmøde om velfærdprogrammet.

Medlemsmissionærer

Hovedmødet om søndagen blev ledet af stavspræsident Johan Koch.

Første taler var missionspræsident Byron A. Rasmussen. Han begyndte med at sige, at tilstede var den største forsamling af hellige, han havde oplevet i Danmark. Han mindedes sin mission for 40 år siden, hvor der kun var små grene. Meget er forandret. Han gav udtryk for, at han elsker dette land, han elsker dette folk, og han elsker dette sprog, selvom han taler det dårligt.

Michael Nørrung blev bedt om at komme op. Missionpræsidenten havde fundet hans bedstemor på sin første mission i Danmark.

Michael hjalp missionpræsidenten med at oversætte breve fra missionærerne. De skiftes til at gøre det på dansk og engelsk, hvilket viste at missionspræsidenten er god til det danske sprog, selvom han selv mener noget andet.

Brevene handlede om den store rolle, som medlemmerne spiller i missionærarbejdet. De fortalte bl.a. om undersøgere, der var mere modtagelige for budskabet, når missionæren kom sammen med et medlem. Brevene udstrålede begejstring og glæde ved missionærarbejdet, især sammen med medlemmerne.

Missionspræsidenten fik nu præsident Jens Kristoffersen og søster Kirsten Petersen op at stå. De havde alle tre været på mission i Danmark på samme tid.

Missionspræsidenten spurgte så, hvem der havde været på mission, og mange rakte hånden op. Han spurgte: 'Hvem er missionærer nu', og fortsatte med, at det burde være os alle sammen. Profeten David O. McKay har sagt, at vi alle skal være medlemsmissionærer. Vi kan måske ikke missionere hele tiden, men vi kan gå med ud på splits og på andre måder hjælpe missionærerne.

Del evangeliet med andre

Søster Myrna Rasmussen fortalte, hvordan hendes mand i de sidste 32 år har arbejdet for Kirkens Uddannelsessystem. De har arbejdet i mange dele af verden og lært om mange forskellige kulturer. Hun elskede det og alle de mennesker, de har arbejdet med. Hun glædede sig over at være i Danmark.

Frelseren bad os tage evangeliet ud til alle i verden. Vi har de bedste missionærer, og de er her for at tjene os. Det er jeres missionærer – Hjælp dem, giv dem henvisninger.

Dette er Kristi kirke, og han ønsker alle vender tilbage til ham. Det er dejligt at arbejde sammen med andre, der elsker Frelseren, sammen kan vi fører flere ind til evangeliet.

Kom til templet

Tempelpræsidentens hustru var næste taler.

Søster Joy Jenson gav udtryk for, at evangeliet har bragt alt, hvad der er godt i hendes liv.

Hun glædede sig over at se så mange kendte ansigter fra templet. Sidst de hellige fra Danmark havde været en uge i templet, havde vi været så velforberedte, at der var blevet gjort mere forberedende arbejde end i nogen anden uge i templet.

Søster Jenson fortalte hvor glad hun var for Lisbeth Jensen som oversatte for hende både her og i templet.

Hun fortalte også, hvor taknemmelig hun er for præsident Hinckley. Følg hans råd. Præsident Hinckley viser, hvor betydningsfuldt templet er. Templet i Stockholm er vores tempel. Sæt mål om at komme ofte i templet. Søster Jenson opfordrede dem, der ikke har været i templet, til at forberede sig til at komme til dette vidunderlige sted.

Præsident Hinckley har sagt: 'Du har ikke modtaget alle de velsignelser, som Kirken og evangeliet har at give, før du har været i templet.'

Vi fik et godt tilbud, idet vi kan bo på gæstehjemmet for halv pris i december, januar og februar.

Udvis kærlighed

Søster Jenson fortsatte med at fortælle om sin familie, og en lille historie om en nabo, der spørger en moder, hvordan hun deler sin kærlighed mellem sine 6 børn. Hertil svarer moderen, at hun ikke deler den, men ganger den. Det er hvad der sker med kærlighed, den bliver aldrig mindre af at blive delt ud.

Søster Jenson fortalte om et møde, hun var blevet inviteret til i en forening

af kvinder. Hun blev hilst af værten og blev præsenteret ved mødet, men mere skete der ikke. Der var ingen, der sad ved siden af hende eller talte med hende, og hun følte, at alle var ligeglade med, at hun var der. Hun fortsatte med at spørge, hvor tit det sker, når nogen kommer til vores møder i Kirken? Det er vigtigt, at vi åbner vores hjerter og viser, at vi ønsker dem der. Vi skal se ud over udseende, kultur og forskelle og vise kærlighed. Kærlighed er en meget vigtig del af evangeliet.

'For således elskede Gud verden, at han gav sin enbårne søn, for at enhver, som tror på ham, ikke skal fortabes, men have evigt liv' (John. 3:16).

Modtag kaldelser som muligheder

Efter en forsamlingssang fortsatte tempelpræsident Spencer Jenson med at sige, at det var dejligt at være i dette smukke land. Det vigtigste var dog, at være sammen med os. Han spurgte, hvad vi troede, han følte, da han fik invitationen til at tale ved konferencen. Han kom med nogle forslag, som f.eks. om han var glad, var han ked af det, var det en opgave, eller var det en dejlig mulighed. Vi skal alle gøre de overvejelser, når vi kaldes til at gøre noget i Kirken. Nogle gange føler vi, at vi ikke kan slå til, eller vi er bange. Præsident Jenson sagde, vi skulle modtage opgaver, som en mulighed, og citerede L&P 88:33. Han fortsatte: 'Jeg tror, at hvis vi ikke modtager kaldelser som en gave, fornægter vi på en måde Kristi gave.

Gør noget

Vi har levet før, og vi vil leve igen. Hvor afhænger af, hvad vi gør her.

Vi bør tænke på os selv som Kristi hænder, hvis vi ikke gør det, hvem vil så?

Præsident Jenson fortalte om en mand i Afrika, som efter at have læst Mormons Bog, fortalte mange om sandheden, selvom Kirken ikke kunne sende nogen til at undervise og døbe ham, fordi regeringen i hans land ikke tillod det. Da Kirken fik tilladelse til at komme til mandens land, havde han forberedt 1000 mennesker, der var parate til at blive døbt. Efter at han var blevet døbt, så han afdøde venner og familie, som kom til ham og fortalte, at de blev undervist i evangeliet, der hvor de var, og de bad ham udføre ordinanser i templet for dem.

Præsident Jenson fortalte, at han aldrig havde haft sådanne oplevelser, men han vidste, at vi er her for at blive prøvet og vise, at vi kan leve som medlemmer af Kirken.

Det er sandt

Præsident Hinckley spurgte engang en mand, som gerne ville døbes, om han var villig til at miste sit arbejde og miste sin familie for evangeliet. Manden svarede ved at spørge: 'Det er sandt, er det ikke?' Den erkendelse må vi hver især komme til.

Der er 60 missionærer fra Mongoliet, som tjener på mission i Rusland. Tolv kom til templet i Stockholm, og det er glade og positive medlemmer, der ser fremad. Kan vi blive lige så glade og positive, så vi vil dele evangeliet, med alle vi møder?

En sandhed, der ikke fuldt ud bliver værdsat, er, at alt vi gør leder til templet. Der bliver indstiftet løfter mellem os og Gud, og når vi lever værdigt, har de løfter en evig indflydelse. Tempelpræsidenten bar vidnesbyrd om at det er sandt, at vi kan have en indre fred i en verden fuld af besvær.

Vi er sønner og døtre af Gud, og vi kan komme tilbage til ham. Men der er ingen tvang, vi har vores frie vilje. Tilgivelse giver alle mulighed for at komme tilbage til Gud. Vi har mange muligheder, modtag dem. Det vi gør virker kraftigere, end det vi siger.

Tempelpræsidenten sluttede med at sige: 'I har gode ledere, følg dem, og I vil finde glæde og lykke i jeres liv.'

Hvordan bliver vi dobbelt så mange

Stavspræsident Johan Koch var sidste taler.

Han sagde: 'Jeg tror på at Præsident Hinckley er Herrens tjener, og hans ord vil gå i opfyldelse.' Præsident Hinckley sagde: 'Arbejd og bed – Bed og arbejde.' Opfordringen kom den 14. juni 1996, og den gælder stadig. Vi kan blive dobbelt så mange. Stavspræsidentens mål er, at vi den 14. juni 2000 deler staven, og at vi den 14. juni 2001 har nået målet og fordoblet medlemstallet.

Stavspræsidenten citerede Esajas 54:2. I lyset af præsidents Hinckleys ord drejer det sig om at gøre plads til at modtage nye medlemmer. Hjælp de nye medlemmer til at få venner og ansvar.

Stavspræsidenten læste 1 Nephi kapitel 3 og noget af kapitel 4, og brugte det som en rettesnor for, hvad vi bør gøre. Herren gav gennem præsident Hinckley medlemmerne i Danmark en befaling. Kan vi ligesom Laman og Lemuel sige, det er et vanskeligt hverv, vi har fået. Da den lette løsning ikke virkede, var Laman og Lemuel villige til at vende tilbage og give op. Gør vi det samme? Nephi ville ikke vende tilbage til udgangspunktet, før befalingen var udført. Ligesom det ikke lykkedes dem at købe pladerne, kan vi heller ikke købe os til at nå vores mål. Men 'lad os igen drage (ud i verden) og lad os være tro i at holde Herrens bud' (se 1 Nephi 4:1).

Lad os søge og lytte til Åndens vejledning. Vi skal tilskyndes af Ånden, fordi vi ved ikke, hvad vi skal gøre.

Bliv bedre medlemmer

Lad os blive bedre ikke kun som missionærer, men også som medlemmer i alle vores opgaver. Vi kan ikke kun koncentrere os om at forkynde, fordi det er fast forankret i de andre to F'er. Frelse for de hellige og forløsning af de døde.

Stavspræsidenten sagde, at vi kan blive bedre som hjemmelærere og besøgslærerinder. Han roste dem, der flittigt ikke kun tager ud på besøg, men som våger over dem, de skal besøge. Men de rapporter, der kommer, viser, at vi kan gøre det bedre. Dobbelt så mange, som vi var til mødet venter på at blive medlemmer, selvom de ikke ved det

endnu. Dobbelt så mange, som var til stede, plus lidt mere er medlemmer. Kom og nyd nadveren en gang om ugen.

Vi har udstyr til at se generalkonferencerne direkte. Ånden er den samme, om man hører det på engelsk eller dansk. Stavspræsidenten var ked af, at så få kommer til generalkonferencen, og opfordrede alle til at planlægge at komme. Mød op og modtag Herrens ord i samme øjeblik, de bliver givet.

Alle, der har mulighed, blev ligeledes opfordret til altid at have en gyldig tempelanbefaling. Nyd den mulighed en gang om året at aflægge rapport over dit liv til biskoppen og en fra stavspræsidentskabet. Nyd glæden ved at modtage muligheden for at komme i templet.

Vi får velsignelser, når vi gør det, vi bør, og ikke kun det vi vil.

Evangeliet er en gave

Året før profeten besøgte os, fik vi en udfordring om at gå ud med missionærerne en gang om måneden, lad os sætte et nyt mål om at give missionærerne en henvisning hver måned. Sæt en dato igen og igen og igen. Bliv ikke modløse prøv en gang til.

Stavspræsidenten opfordrede os også til at sidde på vores pladser 5 minutter før vores møder begynder. Lad os sidde stille, meditere og lade Ånden påvirke os.

Dette er Guds værk. Jesus Kristus ofrede sit liv - Han gennemgik alle de bekymringer, vi kan komme ud for. Det eneste han forlanger er, at vi omvender os. Hvilken gave!

Lad os være bøjelige i hans hånd.

Auditoriets mure står næsten færdige

Af Greg Hill

Ydermuren af jernbeton til auditoriet i Kirkens nye konferencebygning lige nord for Tempelpladsen er ved at stå færdig, og arbejdet på taget og bygningens ydre er påbegyndt.

Auditoriet, som vil have plads til 21.000 mennesker til generalkonferencemøderne, er så langt fremme, at formen tydeligt kan ses. Men mens det nu er let at se bygningens udseende, er der kun en antydning af de ydermure, som vil omkredse auditoriet og forhallen.

Byggeriet af auditoriet, et mindre teater og et parkeringsanlæg er undervejs til at blive færdiggjort som planlagt – til generalkonferencen i april 2000 – som bekendtgjort af præsident Gordon B. Hinckley til generalkonferencen i april 1996.

"Det indviklede byggeri er fortsat en udfordring for alle de involverede parter", bemærkede Thomas Hanson, som er projektleder. "Den har udseende og struktur som en arena med mange formål, men det er et tilbedelseshus, som vil kunne huse 21.000 mennesker". Hovedauditoriets enorme størrelse er tydelig inde fra ydermurene, og området er stort nok til, at der er plads til en Boeing 747 derinde.

På grund af bygningens enestående størrelse og formål var der ingen andre bygninger på tilsvarende størrelse eller med lignende formål noget sted i verden, som dens arkitekter kunne se på som en model, sagde han. Men, tilføjede han, alle de involverede parter regner med, at bygningen bliver lige så funktionel som ventet. Ud over konferencer vil auditoriet blive brugt til andre begivenheder og vil have en scene, som er stor nok til opførelser som for eksempel historiske festspil.

Opførelse af et tilstødende teater med plads til 900 tilskuere og et underjordisk parkeringsanlæg er også undervejs. Undergrundsparkeringen vil have plads til 1.300 biler. Det mindre teater støder op til hovedauditoriets vestlige side.

Som præsident Hinckley nævnte i oktober 1998, er tagstolen på plads, hvilket markerer begyndelsen til at kunne lægge taget. "Hvis der ikke indtræffer uheld", sagde præsident Hinckley, "vil bygningen være klar til konferencen i april år 2000. Det vil være en gave til Mesteren, hvis fødsel vil blive mindet på dette tidspunkt".

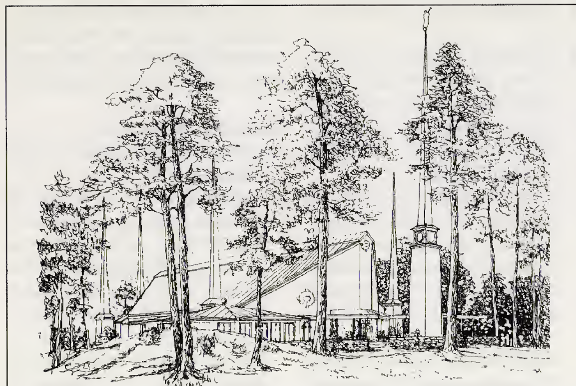
Der er i øjeblikket 600 håndværkere på byggepladsen, og antallet vil stige til 900, når byggeriets tempo vil være på sit højeste.

Artikel tilpasset efter Church News, *den 19. september 1998.*

Præsident Hinckley meddelte til generalkonferencen i oktober 1998, at "hvis der ikke indtræffer uheld", vil Kirkens nye konferencebygning være klar til konferencen i april i år 2000.

Indsendelse af navne til templet

Templet i Stockholm.

Vi er i dag så priviligerede at kunne indsende navnene via vores computer, og det har i høj grad øget effektiviteten og hastigheden af udførelsen af ordinanser i templet.

Indsenderarkiv og tempelarkiv

Alle templer har to arkiver til navne på afdøde personer, der venter på stedfortrædende ordinanser – indsenderarkivet (family file) og tempelarkivet (temple file). Indsenderarkivet indeholder navne, der er indsendt af Kirkens medlemmer til udførelse af tempelordinanser, hvor medlemmerne selv ønsker at sørge for stedfortrædere eller arrangere, at stedfortrædere udfører alle tempelordinanser. Tempelarkivet er det store arkiv, der indeholder navne på afdøde personer, som tempelbesøgende, der ikke har navne i indsenderarkivet, udfører tempelordinanser for.

Computer eller ej

Mange mennesker tager i dag computeren til hjælp i deres organisering og forskning af deres slægt. Kirkens officielle computerprogram for slægtsforskere, Personal Ancestral File (PAF), kan bistå med at holde orden og overblik over alle de mange komplicerede oplysninger, man efterhånden indsamler. Der er mange, der er lidt frygsomme over for brugen af computere. Det er stadig i orden at indsende navne på skrevne familiegruppeskemaer, men man må så páregne en noget længere tid til klargøringen af navnene, idet templet skal indskrive oplysningerne på deres computer.

Slægtshistorisk Center og TempleReady

Der er flere slægtshistoriske centre i Danmark, som har en computer med slægtsforskningsprogrammer. På disse centre kan man få hjælp til at indtaste sine navne på computer, hvis man ønsker det. Man kan også få hjælp til klargøring af navne til indsendelse til templet.

Programmet TempleReady er et program, der kontrollerer om ordinanserne allerede er udført for de mennesker, man indsender. Dette program findes på computeren på Slægtshistorisk Center. Hvis man har indskrevet sine navne i et program som f.eks. PAF, kan man vælge de navne, man ønsker at udføre ordinanser for, og kopiere dem ned på en diskette. Disse navne kan man via denne diskette kontrollere i TempleReady og klargøre til udførelse af ordinanser. Man kan også skrive sine navne direkte ind i TempleReady, og på denne måde få navnene på en diskette.

Disketten sendes til templet i god tid (et par uger), før man kommer til templet, hvis man selv ønsker at være stedfortræder ved ordinanserne (indsenderarkiv).

Retningslinier for indsendelse af navne

I 1995 modtog vore ledere et brev fra præsident Boyd K. Packer vedrørende indsendelse af navne til templet. Disse retningslinier følger her:

"Alle navne, der indsendes til tempelordinanser, uanset om det er til indsenderarkivet eller tempelarkivet, skal være i overensstemmelse med disse retningslinier:

1. Personen skal være afgået ved døden for mindst et år siden.
2. Hvis personen var født inden for de sidste 95 år, bør tilladelse indhentes fra en levende slægtning, før navnet indsendes.
3. For at begrænse gentagne indsendelser af navne på personer, der levede før år 1500, eller som stammer fra muslimske lande, skal disse indsendes til Family History Department, Medieval Families Unit, 50 East North Temple Street, Salt Lake City, Utah, 84150 USA.
4. Navne på personer, der ikke er i slægt med indsenderen, samt navne på ikke-beslægtede grupper bør ikke indsendes til udførelse af tempelordinanser; dette omfatter også personlige uddragningsprojekter.
5. Ordinansedatoer for alle tempelordinanser vil være tilgængelige i International Genealogical Index, som vil blive ajourført.

Navne, der indsendes til indsenderarkivet, skal desuden følge disse retningslinier:

1. Normalt kan kun navne med et fastslået slægtskabsforhold til den indsendende familie blive placeret i indsenderarkivet.
2. Når et slægtskabsforhold er sandsynligt, men ikke kan bekræftes på grund af utilstrækkelige optegnelser, kan disse personers navne ligeledes placeres i indsenderarkivet. I mange tilfælde omfatter det personer med samme efternavn som medlemmets forfader, der boede på samme egn.
3. Medlemmer, der indsender navne til indsenderarkivet, bør planlægge at deltage i de relevante ordinanser eller arrangere, at venner og familie gør det.
4. Ordinanserne for navne i indsenderarkivet bør udføres hurtigt, da arkivpladsen i templerne er begrænset. Navne, der ligger i indsenderarkivet i over to år, vil blive overført til tempelarkivet, medmindre indsenderen træffer andre aftaler med templets kontor, før perioden udløber.
5. Indsenderen kan anmode om assistance fra templets personale til at bede andre om hjælp med ordinanser fra indsenderarkivet, hvis indsenderen har begrænsede muligheder på grund af alder, helbred, afstand eller manglende hjælp fra familien.

Alle tidligere udsendte retningslinier, der ikke er i overensstemmelse med ovennævnte, erstattes af disse retningslinier.

Alle spørgsmål bedes rettet til den slægtshistoriske konsulent i ward eller stav eller til templets personale" (Brev fra Boyd K. Packer, dateret den 6. april 1995).

Yderligere retningslinier

Når man planlægger at rejse til templet og ønsker at udføre ordinanser for sine afdøde slægtninge, skal man være opmærksom på følgende, når man indsender navne til indsenderarkivet:

1. Indsend skemaer eller diskette i god tid.
2. Send aldrig flere navne, end at du selv og dem, du i forvejen har en aftale med, kan udføre alle ordinanserne de dage, du er der. Send hellere få navne ofte, end mange navne på én gang.
3. Aftal hjemmefra, hvem der skal hjælpe dig med at få udført ordinanserne. Enlige søskende, som har svært ved at udføre ordinanser for det andet køn, kan bede højpræsternes gruppeleder i deres enhed om at forsøge at få hjælp til at udføre disse ordinanser. Aftalen skal træffes hjemmefra, så alting kan ske i god ro og orden i templet, og så der ikke opstår frustrationer og dårlige følelser, fordi ordinanserne ikke kan udføres.

Se i øvrigt Vejledning for medlemmer i tempeltjeneste og slægtsforskning (34697 110).

Det er en stor glæde selv at kunne være stedfortrædere for sine afdøde slægtninge. Der ligger store velsignelser i at være frelser på Zions bjerg og ved at gøre det, kan vi give evangeliets velsignelser til utallige af dem, som venter på den anden side. Ovenstående retningslinier vil gøre det muligt for os alle at få en god oplevelse i templet.

Sidste nyt!

I Church News, 3. oktober 1998 findes en artikel, som omhandler nye retningslinier vedrørende familiearkivet. Ændringerne medfører, at indsenderne nu får større ansvar for, at de stedfortrædende ordinanser udføres for de personer, hvis navne de har indsendt. Ændringerne går i korthed ud på, at når man indsender navne til indsenderarkivet i templet, opbevarer templet ikke længere de udskrevne navnekort. Navnekortene bliver givet til den, som har indsendt dem. Sammen med navnekortene vil der blive udskrevet en oversigt over navnene, så man kan holde regnskab med kortene og de ordinanser, der er blevet udført. Man sørger dernæst for, at ordinanserne bliver udført, eventuelt med hjælp fra venner, familie eller andre wards/grensmedlemmer.

Hvorfor denne ændring?

1. Familien får selv ansvar for deres indsenderarkiv.
2. Ordinanserne for den enkelte afdøde kan udføres i forskellige templer, hvilket kan gøre det lettere for flere familiemedlemmer at være med til at udføre ordinanserne. F.eks. kan dåben foretages i ét tempel, begavelsen i et andet og beseglingen i et tredje. Det giver meget større fleksibilitet for den enkelte indsender.
3. Templerne har problemer med at få plads til de store mængder af kort i indsenderarkivet. Det medfører også, at templets medarbejdere kan bruge deres tid mere effektivt.
4. Der vil være færre fejl, fordi familien selv overvåger deres egne navne.
5. Der kan udføres mere arbejde ved hjælp af færre frivillige og mindre personale i templet.

Hvornår iværksætter man denne procedure?

Systemet er iværksat i alle templer i USA, Canada og England, og vil blive iværksat i de nye templer, når de bliver indviet. I Stockholm planlægger man at iværksætte systemet i februar 1999.

Lisbeth Jensen

Ældste Porter beder de unge voksne om at studere Mormons Bog

Af Sarah Jane Weaver

At komme til at kende Mormons Bog som Guds ord "og sætte alt ind på at efterleve dens forskrifter" vil føre Kirkens medlemmer et stort skridt hen imod at blive et folk, der står for sandhed, dyd, lys, visdom, barmhjertighed og retfærdighed, sagde ældste L. Aldin Porter den 13. september.

Ældste Porter talte til over 4.400 unge voksne fra Ricks College, som var samlet til en CES-fireside, og sagde at studium af Mormons Bog vil hjælpe de unge med at blive mænd og kvinder af format.

Ældste Porter fra De Halvfjerds' Præsidentskab havde følge af sin hustru, Shirley. Firesiden blev transmitteret via Kirkens satellitsystem til over 100.000 seminar- og institutelever 500 steder i USA, Canada og Det Caraibiske Hav. Ældste Porters tale vil også blive oversat til flere sprog. Der vil blive uddelt kopier heraf til seminar og institut i hele verden.

I sin tale sagde ældste Porter, at der nogle gange er forvirring om Mormons Bog - der ofte omtales som bibelsk historie om fordums Amerikas indbyggere. Ældste Porter citerede præsident Boyd K. Packer fra De Tolv Apostles Kvorum og sagde, at Mormons Bog ikke er en biografi, ej heller er den i egentlig forstand en historisk beretning. "Den er en saga om et budskab, et vidnesbyrd".

Han fortsatte: "Blandt andet er bogen blevet os givet for at 'overbevise jøder og ikke-jøder om, at Jesus er Kristus, den evige Gud, som åbenbarer sig for alle folk'".

Ældste Porter kaldte alle menneskers reaktion på Mormons Bogs budskab for en prøve – en prøve med evige konsekvenser. "Vi bliver prøvet, når vi læser Mormons Bog, og en dag skal vi aflægge regnskab for, hvordan vi har reageret på den".

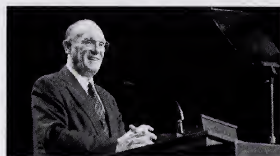
Han sagde, at dette er en tid, hvor mange verdslige ledere mener, at sandheden afhænger af omstændighederne. Men, tilføjede han: "Nogle ting er sande under alle omstændigheder". Mormons Bog, forklarede han, vil være en hjælp for folk til at finde de sandheder, som altid står fast.

"Denne bog er fuld af den kraft og visdom, der kan gøre os til de mænd og kvinder, som vi virkelig ønsker at være", sagde han. "Vi må ikke levet livet på falsk sikkerhed og føle, at alt er vel i Zion. Der er så mange, [som er af verden], der besidder betroede stillinger i dag, som kalder ondt godt og godt ondt, at vi simpelthen er nødt til at opbygge et værn af tro".

Ældste Porter spurgte de unge voksne, hvordan de kunne overvinde tvivl, håndtere hån, behandle stolthed og undgå hemmelige foreninger og seksuel umoral. "På Mormons Bogs sider vil vi finde særlige instruktioner om, hvordan man skal klare alle disse udfordringer", sagde han. "Derudover vil vi finde styrke gennem Helligånden til at fylde vores ånd med sikkerhed og styrke til at modstå det onde i alle dets besnærende afskygninger.

"Betragter vi bogen, som om den var en vejledning for os? Ransager vi dens sider i et forsøg på at forberede os til de udfordringer, som vi hver især og samlet kommer ud for?"

Ældste Porter fortalte de unge, at de ikke blot mentalt kan suge Mormons Bogs ord til sig, men at de måtte føle dem åndeligt. "Mænds og kvinders ånder reagerer på skrifterne, når de beder, overvejer og lever i overensstemmelse med instruktionerne deri", sagde han. "Når I på denne måde fordyber jer i skrifterne, afspejler jeres liv et ønske ... om at være lydige. Desuden vil Helligånden samstemme med jeres ånd ... og sandheden vil blive en del af selve jeres væsen".

Under CES-firesiden den 13. september fortæller ældste L. Aldin Porter de unge voksne, at hvis de studerer Mormons Bog, vil det hjælpe dem med at blive mænd og kvinder af format.

At læse, bede om og overveje budskaberne i Mormons Bog vil opbygge tro, sagde han. "Vi må forstå, at enten er Mormons Bog Guds ord, eller også er den det ikke", sagde han. "Vore vidnesbyrd skal have dybe rødder. Vi skal være dybt rodfæstede i Jesu Kristi evangelium, som der belæres om det i Mormons Bog".

Ældste Porter sagde, at Herren har gjort noget med Mormons Bog, som han ikke ved af, at Herren har gjort i nogen anden bog: "Han bærer sit vidnesbyrd om den". Ældste Porter læste L&P 17:6 op: "Han [Joseph Smith] har oversat den del af bogen, som jeg befalede ham at oversætte. Og det er sandt, så vist som Herren, jeres Gud, lever".

"Vi skal undervise ud fra Mormons Bog, vi skal vidne om den, vi skal overbevise undersøgere og mindre aktive medlemmer om at overveje og bede med hensyn til dens indhold og bringe dem til Herren Jesus Kristus og hans eneste sande Kirke".

Ældste Porter lovede de unge voksne, at hvis de vil læse i Mormons Bog i mindst 20 minutter om dagen, vil de vinde meget i deres stræben efter af blive mænd og kvinder, "der står for sandhed, dyd, lys, visdom, barmhjertighed og retfærdighed".

Artiklen bragt med tilladelse af Church News, den 19. september 1998.

Billedreportage fra en hyttetur i august.

Den anden weekend i august drog det meste af Odense 1. ward afsted på hyttetur. I år var Skovgården, som ligger på Nordfyn ud mod Båring Vig, rammen for den efterhånden traditionsrige tur.

❶ *Allerede fredag aften blev der lagt ud med et natløb for de unge. At turen var både lang, hård og fuld af oplevelser ses på fotoet af M. Køster der ser noget træt ud.*

❷ *Om morgenen mødte friske og (næsten) udsovede deltager op til sang og flaghejsning.*

❸ *Skovgården har sin egen legeplads. Og vi skal hilse og fortælle, at det ikke kun var børnene som tog sig en tur på rutsjebanen.*

❹ *De unge var ivrige og friske deltagere på hytteturen. Her ses Camilla og Stine som tager det hele med et smil.*

❺&❻ *Wardets flittige spejdere havde konstrueret nogle dejlige og meget populære sidde muligheder ude ved bålpladsen.*

❼ *Det var ikke just limbo, der blev danset, men det var sjovt og alle deltog med glæde og begejstring.*

❽ *Nogle af de unge kan trygt vælge en skuespiller karriere. Ved bålet om aftenen blev der fremført alternative udgaver af de kendte eventyr. Her er det "Prinsessen på ærten" som under stor latter og sjov bliver fortolket.*

Alle fotos: M.Køster

Alt i alt kan der konkluderes, at den store fællesindsats det er at stable en hyttetur på benene, bærer frugt i form af samhørighed og større energi i tiden frem. Begge dele noget som er væsentligt for den enkelte og for wardet som helhed.

Marita Hylbtoft.

Præsident Hinckley på Larry King Live

Den 8. september var præsident Hinckley på CNNs tv-program Larry King Live, som kan ses verden over. I et interview, der varede en time, og som ikke blot omfattede spørgsmål fra værten Larry King, men også fra flere, som ringede ind, talte præsident Hinckley om talrige emner vedrørende Kirken, såsom visdomsordet, missionering, Kirkens vækst, Mormons bog og humanitær hjælp.

"Vi står solidt og stærkt for noget", svarede præsident Hinckley, da han blev spurgt om, hvorfor folk tiltrækkes af Kirken. "Vi går ikke uden om sandheden. Folk søger noget i denne verden med skiftende værdier, med faste ankre, som løsner sig. Mange mennesker søger noget, som de kan holde fast ved, et anker, som de kan knytte deres liv til." Præsident Hinckley sagde også: "Det er ikke altid let at være medlem af denne Kirke. Det er krævende, men det er vidunderligt udbytterigt og har en kolossal indvirkning på folk".

Idet præsident Hinckley talte om skrifterne, sagde han: "Bibelen er et vidne om den gamle verden. Mormons Bog er et vidnesbyrd om den nye verden. De går hånd i hånd som et vidne om Herren Jesus Kristus." Han beskrev, hvordan tiendeloven hjælper med at finansiere Kirkens indsats verden over: "Efterhånden som denne Kirke vokser, må vi kunne huse vores folk. Vi vil færdiggøre eller indvie 600 nye bygninger i år. Dette er et enormt foretagende". Han sagde også: "Mit mål er at føre [Kirken] så hurtigt og så sikkert frem i verden, som vi kan".

Ved slutningen af interviewet blev præsident Hinckley bedt om at beskrive sine ansvar som Kirkens præsident. "Min rolle er at bekendtgøre doktriner", sagde han. "Min rolle er at stå som et eksempel for folket. Min rolle er at være en stemme til sandhedens forsvar. Min rolle er at stå som beskytter af de værdier, som er vigtige i vores civilisation og samfund. Min rolle er at lede folk".

En tjenestedag er blevet en tradition i Sydamerika

af Néstor Curbelo

En tjenestedag, som blev indført af Kirken sidste år for at fejre 150-året for pionerne, er blevet en tradition i stavene og distrikterne i Argentina, Uruguay og Paraguay.

På grund af sidste års succes udførte medlemmerne i det sydlige område i Sydamerika en tjenestedag igen i år i månederne juli, august og september. Og en række byer i dette område er blevet lysere og renere på grund af medlemmernes tjenestedag. De, som modtager fordelene – ofte engagerede samfundsledere og skoleledere - var meget taknemlige og fulde af lovord.

Det største af disse tjenesteprojekter involverede ca. 2000 medlemmer i det centrale Argentina, som malede 24 skoler. "Det har været meget positivt," sagde Silvia Roma, der er stavens informationslederleder. "For det første har det styrket Kirkens medlemmer i deres vidnesbyrd, og de er blevet mere ivrige efter at fortsætte med at tjene. For det andet, så er samfundet nu i stand til at se, at vi er en del af samfundet, som vi elsker, og hvis udvikling vi håber at kunne bidrage til."

Foto: Néstor Curbelo, venligst stillet til rådighed af Church News.

Unge medlemmer af Kirken overmaler graffiti.

Det store maleprojekt var emnet for en stor artikel i bladet La Voz del Interior med titlen "Mormoner maler 24 skoler, så de ser nye ud." I artiklen stod der: "På mandag vil eleverne begynde i helt anderledes omgivelser."

I Mendoza og Godoy Cruz i det vestlige Argentina malede 1400 medlemmer Eva Perons Hjem for forældreløse og handikappede børn og vaskede tøj og sengetøj. De rengjorde ligeledes parker og gader.

"Jeg så glæden afspejlet i hvert eneste voksens, ungs og barns ansigt," sagde Luis Wachman, som er præsident for Maipu de Cuoy Stav i Argentina. "Vi har planlagt denne aktivitet i lang tid, og fordelen er tydelig for hver eneste stav, som har deltaget i dette tjenesteprojekt."

Hugo Palacios, som er leder for dette hjem for forældreløse og handikappede børn, sagde: "Jeg troede ikke, at I havde nok mennesker til dette projekt. Klokken 8 så jeg nogle få mennesker, der stod af busserne. Men i løbet af en time, var de her alle. Jeg ved ikke, hvordan I gør det, og jeg har heller ikke ord til at udtrykke det, som jeg føler. Jeg vil kun sige tak."

En af de unge, som deltog, var Viviana Sanchez fra Berjemo Ward i Maipu de Cuoy Stav. "De unge håber på en mulighed for at tjene og arbejde, og vore leder har været gode til at give os disse muligheder," sagde hun. "Det har været alle tiders."

I Buenos Aires rengjorde 700 medlemmer fra 8 stave forskellige steder i byen. Ledelsen af disse projekter lå hos ældste Richard D. Allred fra De Halvfjerds, som er førsterådgiver i områdepræsidentskabet for det sydlige område i Sydamerika samt af ældste Carlos Aguero, som er halvfjerdser-områdeautoritet.

Cecilia Felgueras, fra Socialministeriet, takkede de unge for deres eksemplariske tjeneste: "Jeg tror, at jeres Kirke med denne bemærkelsesværdige indsats fra jeres unge her i dag har vist en stor grad af vitalitet og et løfte om fremtiden, som ellers ikke let at se hos de unge i dag. Jeg så som i et syn, hvordan denne Kirke skaber håb og kvalitet."

Et særligt meningsfuldt projekt i Buenos Aires var rengøring og maling af et rehabiliteringscenter, som drives af Metodistkirken. Pastor Hugo N. Urcoca fortalte de unge: "Jeg har aldrig set en så stor gruppe unge frivillige tjene samfundet. Dette er et center, hvor sådanne institutioner som Anonyme Alkoholikere og Anonyme Narkomaner fungerer. Jeres tilstedeværelse her i dag er en hjælp til samfundet. Jeg takker for, at I er et åndeligt folk, som er kommet her for at styrke andre i et samfundsprojekt."

I Asunción i Paraguay udførte ca. 250 unge fra fem stave et tjenesteprojekt i den centrale bydel. Floden Paraguay, som flyder langs med byen, går ofte over sine bredder, og hver eneste store regnskyl driver de nærliggende beboere bort fra deres hjem, hvorefter de sætter midlertidige boliger op på en plads i den centrale bydel. Kirkens medlemmer havde forberedt sig og hjalp disse mennesker med at rengøre deres hjem og arbejdede derpå på at gengive pladsen dens flotte udseende.

"Unge fra fem stave arbejdede sammen, og dette har været en vidunderlig mulighed for dem at vise, at vi er en del

af samfundet, og at vi ønsker et godt samfund," sagde Jorge Villalba, som er præsident for Asunción Stav i Paraguay. Andre bemærkelsesværdige projekter fandt sted i:

- Neuquen i det centrale Argentina, hvor 300 medlemmer rengjorde en park, malede legetøj og fornyede blomsterbedene.
- General Roca i det centrale Argentina, hvor 120 medlemmer rengjorde og fornyede en bydel og et hjem for ældre i den centrale bydel.
- San Rafael i det centrale Argentina, hvor 200 medlemmer rensede og fornyede en plads i byen.
- San Luis og Villa Maria i Argentina, hvor 100 medlemmer rensede og forskønnede en lokal kirkegård.

Artiklen venligst stillet til rådighed af Church News, *17. oktober 1998.*

Foto: Néstor Curbelo, venligst stillet til rådighed af *Church News.*

En legeplads forbedres som del af en tjenestedag for det sydlige område i Sydamerika.

Præstedømmeperspektiv

Øg forståelsen af evangeliet gennem studium og samtale

Fra Det Første Præsidentskab og De Tolv Apostles Kvorum

I slutningen af 1997 bekendtgjorde Det Første Præsidentskab, at brødrene i Det Melkisedekske Præstedømme og søstrene i Hjælpeforeningen skulle have samme læseplan og undervisning, hvilket skulle øge forståelsen af evangeliet ved at motivere til studium af skriften og samtale i hjemmet såvel som til møderne om søndagen.

For at nå disse mål er det vigtigt, at grupperne i Det Melkisedekske Præstedømme i alle ward og grene taler om de samme emner som Hjælpeforeningen på den anden, tredje og fjerde søndag hver måned. Stavspræsidentskaber og biskopråd bør samordne de omtalte lektionsemner.

Den anden og tredje søndag bør lærerne koncentrere sig om de principper og lærdomme, som præsident Brigham Young belærte om, og som findes i Kirkens præsidenters lærdomme: Brigham Young i stedet for at inkludere andet materiale. Den tekst, som findes i hæftet, er sammen med skrifterne nok til undervisningen. Spørgsmål i slutningen af hver klasse ansporer til overvejelse, personlig anvendelse og meningsfulde samtaler om præsident Youngs lærdomme. Medlemmerne bør holde sig til og omhyggeligt læse præsident Youngs ord om de evangeliske lærdomme og principper, som drøftes. Udgivelsen af Brigham Youngs lærdomme afspejler Det Første Præsidentskabs og De Tolv Apostles Kvorums ønske om at øge Kirkens medlemmers forståelse af lærdommene og vække et større ønske i dem om at kende de ting, der hører Gud til. Dette hæfte og andre, som vil følge i en serie, vil være en betydningsfuld berigelse af hjemmets bogsamling.

Den fjerde søndag skal lærerne kun vælge blandt de lærdomme, som angives i Vor tids lærdomme. Disse hjælpekilder er tilstrækkelige til drøftelse af emnet.

Medlemmerne opfordres til derhjemme at tale om disse lektioner efter søndagsskolen. Når medlemmerne sammen overvejer de lærdomme og principper, som findes i Kirkens præsidenters lærdomme: Brigham Young og i Vor tids lærdomme, vil forståelsen af evangeliet øges, og vi vil blive inspireret til større pligttroskab og åndelighed.

Foto af Steve Bunderson

Foto: Steve Treagle

Præstedømmeperspektiv

Styrkelse af Det Aronske Præstedømmes kvorummer

Fra Det Præsiderende Biskopråd og Unge Mænds hovedpræsidentskab

I en tale til minde om genoprettelsen af præstedømmet bemærkede præsident Gordon B. Hinckley: "Herren, Himlens Gud, har organiseret sit præstedømme i to kvorummer. De er højere end nogen menneskeskabt organisation. De er skabt gennem Guds intelligens. Vi er blevet organiseret således for at støtte og hjælpe hinanden, for at opbygge og styrke hinanden for hver især at mangfoldiggøre vore evner til at tjene andre og for at koordinere vores egen styrke, så vi kan fremme Guds rige på jorden" (satellit-fireside, 6. maj 1990).

Kvorummerne i Det Aronske Præstedømme giver mulighed for at tjene, for at opbygge fællesskab og broderskab og for at få undervisning i evangeliets lærdomme og præstedømmets pligter (se Kirkens Instruktionshåndbog, Bog 2, 1998, s. 177).

Biskoprådene kan hjælpe Det Aronske Præstedømmes kvorummer med at opfylde disse mål ved at følge disse retningslinier:

- Arbejde tæt sammen med de unge mænds forældre og hjælpe forældrene med at lære deres sønner at adlyde budene og ære deres præstedømme.
- Kalde mønsterværdige unge mænd til at tjene som kvorumspræsidenter eller assistenter.
- Regelmæssigt overvære kvorumpræsidentskabets møder.
- Instruere kvorumslederne i deres pligter som ledere.
- Overvære søndagens kvorumsmøder og sikre sig, at de effektivt forbereder de unge mænd til at tjene i præstedømmet og undervise dem i præstedømmets pligter (så som at indsamle fasteoffer, velsigne og omdele nadveren og tage del i hjemmeundervisningen), undervise i evangeliske principper, lede kvorummets anliggender (såsom at organisere reaktivering) og skabe sammenhold.
- Bruge undervisningen i kvorummet til at hjælpe de unge mænd til at forstå og anvende de principper, som skitseres i Det Aronske Præstedømmes mission.

Alle unge mænd bør stolt kunne sige: "Jeg tilhører et præstedømmekvorum". Med dette som mål bør biskoprådene hjælpe funktionærerne i kvorummerne med at "sørge for at [deres] kvorum tilvejebringer den styrke i broderskabet, som alle medlemmerne har behov for. Hjælpe kvorummet med at være det, som Herren ønsker, at det skulle være: En gruppe mænd, som støtter og hjælper hinanden, som kender deres pligter og udfører dem, [og] som elsker Herren og vandrer på hans veje" (satellit-fireside, 6. maj 1990).

Yderligere ideer til fællestid, februar 1999

1. Skriv bogstaverne i ordet tro på hvert sit stykke papir. På bagsiden af hvert papir klæbes en skriftstedshenvisning, som viser resultatet af tro på Frelseren. Mulige henvisninger: Shadrak, Meshak og Abed-Nego nægter at tilbede kongens guldstøtte og overlever ovnen med flammerne (Daniel 3); Jesus helbreder officerens tjener (Matt 5:5-10, 13); Jesus oprejser Jairus' datter fra de døde (Mark 5:21-24, 35-43); Jesus helbreder en blind mand (Mark 10:46-52); Alma og Amulek får fængselsmurene til at styrte sammen (Alma 14:18-28); Nephi og Lehi omringes af ild i fængslet (Helaman 5:20-23, 44-50); Jareds bror ser Herrens finger (Ether 3:1-6); Joseph Smith beder i den hellige lund (JS-H 11-17). Vis bogstaverne i tilfældig rækkefølge. Lad børnene som klasse eller enkeltvis vælge et bogstav, slå op på skriftstedet og fortælle historien i Primary. Sæt bogstaverne op, så ordet kommer frem.

2. Studér Joh 10:1-18. Bed børnene om at sætte sig, hvor de vil i primarylokalet. Forklar, at lokalet er som en fårefold, og deres lærer er deres hyrde. Hvis de vil lytte til og følge deres hyrdes stemme, vil de lære meget i år. Bed hver hyrde om at kalde på hver enkelt elev i sin klasse. Få dernæst børnene til at følge hyrden langs stien med "farlige steder" så som billeder af klipper, vand med stærk strøm, en ørken, en kløft, vilde dyr, en forkert sti eller giftige planter. Bed dem om på hvert sted at nævne og tale om en "farlig ting" i deres tilværelse i dag eller skrive et problem på bagsiden af hvert billede. Mulige farlige ting: Uærlighed, narkotika, problemer med visdomsordet, mangel på ærbødighed for hellige ting, vold, at bande, problemer i medierne osv. Tal om Joh 10:1-18, når alle har gået langs hele stien.

3. Nogle mennesker har hørt eller set vor himmelske Fader vidne om, at Jesus er hans elskede Søn. Få børnene til at synge vers 1-3 af "Det er min elskede Søn" (se Børnestjernen, dec. 1997). Vis efter hvert vers den tilsvarende ordstrimmel med skriftstedshenvisningen (se herunder), og få et barn til at læse skriftstedet og en anden til at fortælle, hvad han eller hun kan huske af historien. Vis et billede, der passer til, fra kirkebygningens bibliotek eller Evangelisk kunst. 1. vers: Matt 3:16-17 (Jesu dåb); 2. vers: 3 Nephi 11:3-7 (Frelseren viser sig for nephiterne); 3. vers: JS-H 17 (Joseph Smiths første åbenbaring). Spørg børnene om, hvem der, udover vor himmelske Fader, vidner om, at Jesus er Kristus. Tal om nogle mulige svar såsom Joseph Smith (JS-H 17); Kristi apostle og venner (Joh 6:69; Matt 16:15-16); profeter i de sidste dage (L&P 76:22-24), deriblandt præsident Gordon B. Hinckley, samt Kristus selv (3 Nephi 11:9-10; Joh 4:25-26). Få nogle frivillige til at finde skriftstederne og læse dem højt, efterhånden som I taler om disse svar. Bær dit vidnesbyrd om, at når vi hver dag læser Kristi ord i skrifterne, vil vi få et større vidnesbyrd i vores hjerte om, at Jesus er Guds Søn.

4. Se "Min helt", *Børnestjernen*, feb. 1999, s. 4-6; "Dit hjertes hensigter", *Børnestjernen*, feb. 1999, s. 7; "Med ren tro", *Børnestjernen*, feb. 1999, s. 14-15 for yderligere kilder om tro på Jesus Kristus.

Sangskriver fortæller om nedskrivningen af ordene til "Jeg er Guds kære barn"

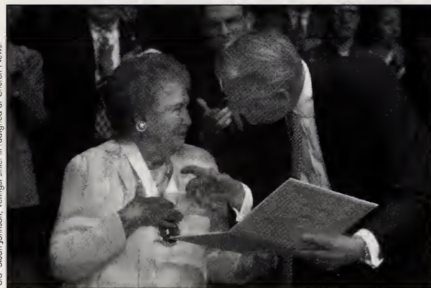

Foto: Stuart Johnson, venligst stillet til rådighed af *Church News*

Naomi W. Randall, som skrev teksten til "Jeg er Guds kære barn" blev æret af BYU præsident Merill J. Bateman.

Af Sarah Jane Weaver

Da Naomi W. Randall vågnede midt om natten og nedskrev en børnesang for mere end 40 år siden, havde hun aldrig drømt om, at den ville bringe fred til en mand, som kæmpede med sin aktivitet i Kirken, og trøste en krigsfange i Vietnam.

Hun vidste ikke, at børn i Primary overalt gennem hendes ord ville lære et grundliggende princip i Jesu Kristi evangelium: At de er Guds børn.

Få uger efter sin 90-års fødselsdag talte hun med journalister på BYU den 13. oktober. Søster Randall mindedes, hvordan hun nedskrev ordene til "Jeg er Guds kære barn." Søster Randall blev for dette og andre store bidrag til Kirken æret af BYU.

Søster Randall, som ledte den komité i Kirken, som indførte VDR-ringen og hjalp med til at skrive lektionshæfter og andet for Primary, sagde, at det at skrive teksten til "Jeg er Guds kære barn" bare var en del af hendes kaldelse til hovedbestyrelsen for Primary – hvor hun tjente i 27 år.

Søster Randall mindedes sin oplevelse i 1957 og forklarede, at hun nedskrev ordene, mens hun forberedte et konferenceprogram for Primary, som skulle afholdes i Tabernaklet i Salt Lake City. Hun fik opgaven at skrive en sang om programmets emne: "Et barns bøn."

Den nat i sit hjem i Ogden i Utah bad søster Randall om, at hun måtte komme til at kende den rette tekst til sangen og gik derpå i seng. Hun vågnede omkring totiden og "i mørket og stilheden begyndte ordene at danne sig i mit sind."

Hun stod uden tøven op. Det første vers kom, og derpå det andet, og derpå det tredje. Søster Randall, der vidste hvorfra ordene kom, "knælede med det samme ned og sagde: 'Vor himmelske Fader, jeg takker dig.'"

Den uge sendte hun teksten til Mildred Pettit i Pasadena i Californien, som komponerede musikken.

"Jeg er så taknemlig for, at denne sang blev skabt," sagde søster Randall, idet hun ydmygt forklarede, at hun stadig modtager breve fra mennesker overalt i verden, som er blevet rørt af musikken. "Jeg føler kun, at jeg er et redskab. Jeg tager ikke æren for sangen."

Hun sagde, at overalt hvor hun kommer, taler mennesker om denne sang – som var en af de første primarysange, som er blevet optaget i Kirkens Sange og salmer for de voksne.

Søster Randall sagde, at adskillige år efter at hun havde skrevet teksten, hørte præsident Spencer W. Kimball, som på det tidspunkt tilhørte De Tolv Apostles Kvorum, ordene og kom med et forslag: Ændr teksten: "lær mig alt, hvad jeg skal vide" til "lær mig, hvad jeg gøre må for hjem til Gud at nå." "At vide er ikke nok," sagde søster Randall, idet hun forklarede den opmærksomhed, som den fremtidige præsident for Kirken viste. "Det er at gøre, som forbereder os til at vende tilbage til vor himmelske Fader."

Søster Randall sagde år senere, at præsident Kimball omtalte, at han havde skrevet sangen "Jeg er Guds kære barn" sammen med hende. "Han sagde: 'Hun skrev de fleste ord, men jeg skrev et.' "

Før søster Randall blev æret ved et møde på BYU, bad præsident for BYU Merrill J. Bateman alle de studerende, som havde en VDR-ring om at rejse sig. Tusindvis - et stort flertal af de tilstedeværende - rejste sig.

Søster Randall er som 90-årig stadig glad for livet og citerede digte for journalisterne og lo sammen med sine børn og børnebørn. Så sent som sidste år skrev hun efter anmodning fra sit barnebarn ordene til sangen "Vend tilbage med ære", der opfordrer Kirkens medlemmer til at leve, således at de kan vende tilbage til deres Fader i Himlen. Der komponeres i øjeblikket musik til teksten.

Søster Randall nyder ligeledes at høre børn synge "Jeg er Guds kære barn" på deres eget sprog og er lykkelig over, at hendes ord har kommunikeret et vigtigt budskab til Kirkens medlemmer over hele verden.

Da hun blev spurgt af en journalist, hvad hun ønskede, at andre skulle vide om hende, tvivlede hun ikke: "At jeg er Guds kære barn," sagde hun.

Artiklen venligst stillet til rådighed af Church News, *17. oktober 1998.*

98991 110 EUROPE NORTH (DANISH)